

2011

č. 7

Plaváček

Zjímavá historická fotografie: Den "D". Normandie, 6.června,1944

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 3. srpna 2011 u Přemíka na zahradě, Hradešínská 15, Praha 2.
Ahoj, 555!

Zápis

Sešli jsme se u **Kačky** v této sestavě: **Pegas, Rud'a, Cancidlo, Chingo, Pulec Bobánek Loulín Přemík, Pacík, Petr, Jakub, Yško, Mahu** a pochopitelně **Kačka**. Omluvili se **Zub, Zbyněk a Foky**.

Jak tato schůzka vodáků vypadala je zřejmé z fotografií Přemíka i samotného hostitele:

První příchozí: Loulín, Pacík, Jakub, Kačka, Mahu, Cacidlo

Pak jsme v tom dusnu a horku vlezli do bazénu. Úplně vlevo úplně oblečený je **Petr**, který jako správný námořník a kdysi závodní plavec do vody nevlezl, ... asi protože nebyla dost chlorovaná.

Zleva: Ruďa, Loulín, Chingo, Cancidlo, Bobánek, Pegas, Přemík, Pacík a Mahu

V bazénu se pilo bílé víno a ze začátku i vážně debatovalo.

Ale pak jsme začali skotačit

Zezadu: **Mahu, Přemík, Rud'a, Loulín, Cancidlo, Chingo, Bobánek**

Když jsme se dost vydováděli, tak přicházeli opozdilci, aby snědli hromadu steaků, které Kačka pro schůzku připravil. Je to vidět na fotkách, které pořídil **Pegas**

Zleva: Chingo, Pulec, Rud'a, Bobuánek, Přemík, Loulín

Ještě za dne zleva: Bobánek, Yško, Chingo, Ruďa

A v noci zleva: **Yško, Přemík, Pulec, Chingo, Rud'a, Petr, Cacidlo** a sklání se **Jakub**.

Když jsme vše snědli a vypili, začala strašná bouřka, prý až přes 300 blesků za minutu a liják. **Petr** vzal **Chinga** odjel svou limuzínou domů a zanechal nás v hrozném průtrži zcela oddělené od nádraží. Ještě, že tam byl s autem **Pegas**, který nás chtěl na nádraží postupně odvézt. Ale najednou se nám nějak nechtělo. Tak jsme zůstali u Kačky do pozdních hodin a obdivovali jeho nesčetné hudební nástroje, promítací přístroje a další kuriozity jeho obrovské mlýnice. Až když se déšť utišil, vyrazili jsme na nádraží, kde jsme zjistili, že je na trati výluka a vlaky prostě jezdí jak se jim zachce a ne podle jízdního řádu. A tak schůzka pokračovala asi hodinu a půl v noci na peróně. Ale byla veselá díky **Přemíkovi**, který byl ve výtečné náladě... až do té doby, než usnul. Bylo to zkrátka opět povedené.

Nežárka 2011

23. a 24. června 2011 jsme opět jeli sjet kousek Nežárky z Jemčiny do Hamru.

Následující fotografie pořídil **Yško**:

Posádka zleva na Metelu: **Hakim, Pacík, Jakub, Myška Navrátil, Bob, Yško, Zbyněk, Tomáš Paul, klečící Pegas, Karluša Paul, Loulín Martin.**

Výlet byl opět velmi zdařilý s překážkami. Ubytování v chalupě u Martina na jedničku s mínusem za nízké trámy o které si **Pacík** rozbil hlavu, večere u paní Jitky na jedničku plus za senzační sladkou tečku po pečené kachně v podobě šťavnatého makovce a tvarohového štrůdlu s ananášem. Organizace podniku na pětku, protože nám nepřivezli loď. Operativní řešení problému **Pegasem** za jedna s pěti plusy, protože sehnal hned jinou půjčovnu, která nám loď přivezla, takže jsme před půl jednou vypluli. Trať Jemčina – Hamr, se zastávkou na Metelu, za 5 hodin bylo pro nás tak akorát.

Před kachnou jsme ještě byli vážní: **Hakim, Tomáš, Martin, Loulín, Pegas**

Po kachně a makovci nám sice bylo těžko, ale veselo: **Pacík, Bob**

Při čekání na loď jsme nezaháleli, ale učili jsme Boba s Jakubem pádlovat

Za sem minut jedna jsme spustili loď na vodu.

Pacík a **Hakim** byli letošními klauni zájezdu: Vypluli v pohodě...

...a přistáli ve vodě.

Pacík alespoň zachránil uplavávající pádlo...

...a Pegas se Zbyňkem zachránili loď.

Louln s Bobem naproti tomu zvládali nástrahy Nežárky s bravúrou a elegancí jim vlastní,

o **Zbyňkovi** ani nemluvě.

A tak jsme šťastně dosáhli kýženého odpočinku u kiosku na Metelu a potom už do Hamru ty 3 kilometry byla hračka.

A jak Nežárku viděl **Pegas**:

V hospodě u Jitky

V pozadí paní Jitka.

Hakim a Tomáš po kachně

Takhle se bavil v hospodě **Jakub**.

Již tradiční pohoda u **Marina** na chalupě

Čekáme na loď.

Na Metelu nám už bylo hej.

Když jsme se posilnili, pokračovali jsme dál na Hamr.

Na Hamru jsme vytáhli lodě...

....sbalili si věci a jeli jsme pro auta a pak do Prahy.

Vtipy ze schůzky i poslané

Baví se dva Mayové: "Ty vole, já mám ten šutr malej, mně se tam ten kalendář vejde jen do roku 2012."

"Hmm, to jednou někoho pěkně vyděsí."

Víte co je paradox?

Že této blbě době se bude za pár let říkat staré dobré časy!

Křesťan, muslim a žid se baví o tom, jestli zažili zázrak. Křesťan ho zažil, když se v nebezpečné bouři plavil po moři. Pomodlil se, a zatímco všude byla bouře, kolem jeho lodi se hladina uklidnila voda a mohl plout dál bez nebezpečí. Muslim zažil zázrak na poušti v písečné bouři. Nebylo na krok vidět, ale po tom, co vzýval Allaha, se před ním rozjasnilo, vítr utichl, a zatímco kolem řádila bouře on klidně pokračoval ve své cestě. Žid na to: „Já zažil zázrak v Praze Na Příkopěch. Takhle o šábesu jdu na špacír a najednou před sebou na ulici vidím peněženku nabitou tisíci korunami. No, to víte, o šábesu se peněz dotknout nesmíme. Tak jsem se pomodlil k našemu Bohu, a najednou všude šábes, ale kolem peněženky byl čtvrtěk.

Matka přijde do pokoje své dcery a najde jej prázdný, jen na posteli leží dopis. Se špatnou předtuchou ho otevře a začne číst následující.

Milá maminko,

Je mi velmi líto, že jsem musela odejít z domova se svým novým přítelem. Našla jsem v něm pravou lásku. Měla bys ho vidět, jak je sladký se svým četným tetováním, piercingem a především jeho krásnou motorkou!

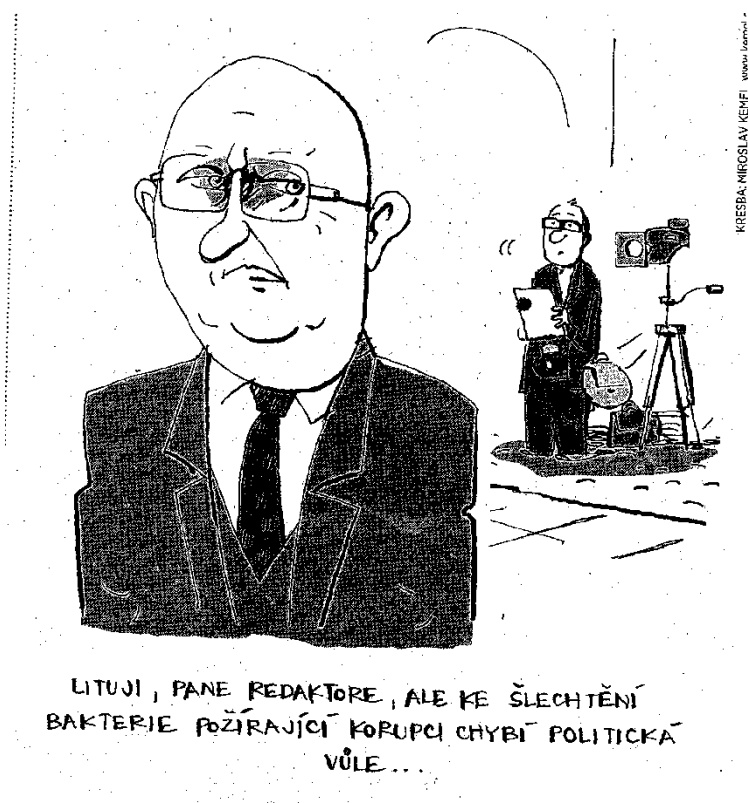
Ale to ještě není všechno, mami, jsem konečně těhotná a Abdul říká, že budeme mít krásný život v přívěsu uprostřed lesa. Chce mít se mnou hodně dětí a to je taky můj sen.

Když jsem zjistila, jak mi marihuana dělá dobře, rozhodli jsme se tuto trávu pěstovat i pro naše přátele, když jim dojde heroin nebo koks, aby tak moc netrpěli. Mezitím doufám, že věda najde lék na AIDS, aby se Abdulovi trochu ulevilo, on si to opravdu zaslouží.

Nemusíš mít strach, je mi už 13 let a umím se o sebe dobře postarat sama. Doufám, že Tě budu moci brzy navštívit, abys poznala svého vnuka.

Tvá milovaná dcera

P.S. Všechno je hloupost, jsem u sousedů. Chtěla jsem Ti jen říct, že jsou horší věci na světě než vysvědčení, které je v nočním stolku.

Zajímavosti

Poslal **Louln**, doplnil Plaváček

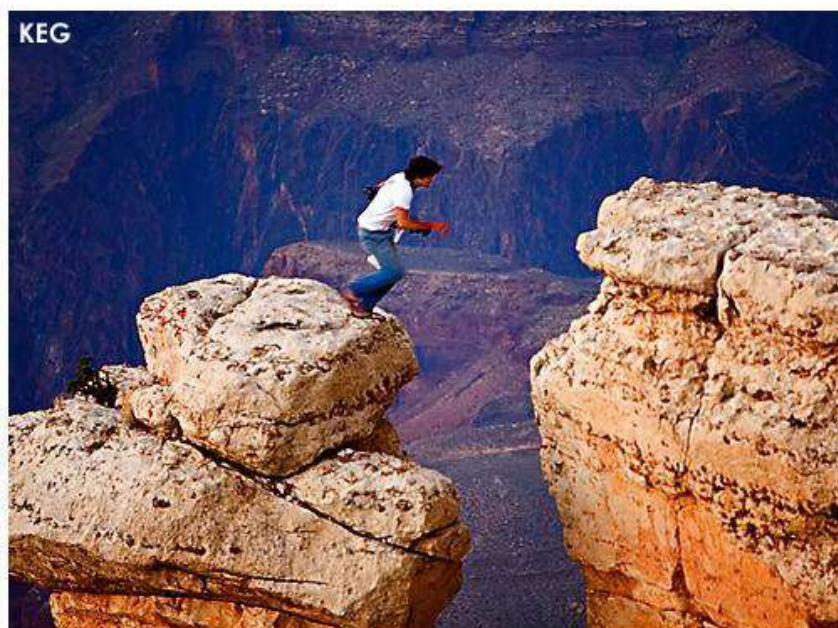
Následující fotky vyfotil fotograf van de Vorst z Holandska při návštěvě Grand Canyonu a popsal svůj zážitek. Fotograf na snímku je neznámý.

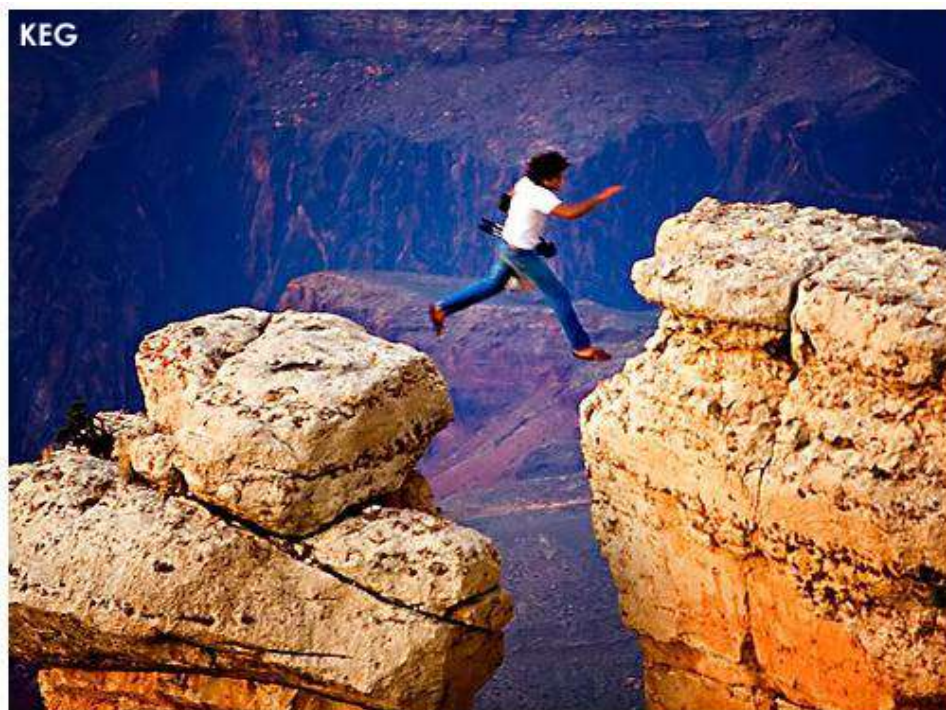
Byl jsem jednoduše šokovaný, když jsem toho muže tam viděl. Stál na skále nad kaňonem. Pod ním byla hloubka 900m. Napadly mne 3 otázky:

1. Jak se dostal na tu skálu?
2. Proč nefotografoval ze skály vpravo, což by bylo pro něj bezpečnější?
3. Jak se dostane zpět?

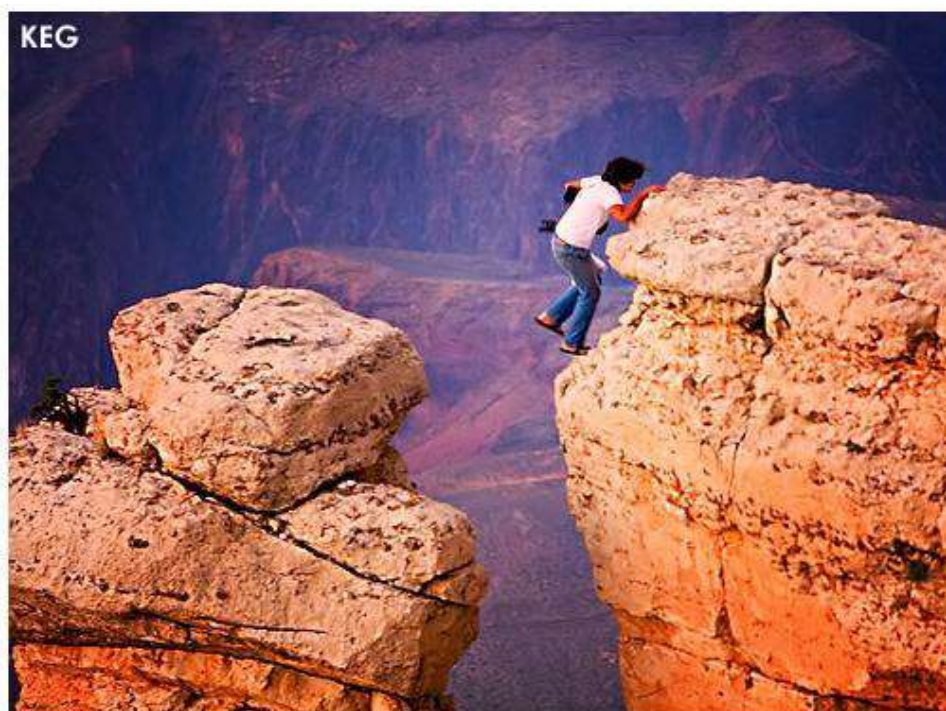
Po západu slunce sbalil své věci a připravoval se na skok. To trvalo cca 2 min. V tomto momentu ho sledovalo s napětím několik turistů.

Jednoduše skočil zpět. V sandálech.

Ta skála vpravo byla výš, takže dopadl pod horní část skály. Pravou rukou se zachytil, protože v levé ruce držel své věci.

Několik vteřin počkal, pak hodil svoje věci nahoru a vylezl na horní část skály. Poté opustil tuto vyhlídku. Jestlipak musel měnit kalhoty?..... já jsem musel mé měnit v každém případě - a to jsem byl jen divák.

Hans van de Vorst

Plaváčku se podařilo zjistit, kdo byl ten fotograf. Kalhoty byly v pořádku, ale hrůzou mu vypadaly vlasy.

Nostalgické fotografie

Další doplnění (chybí už jistota jen v případě Kolumkila): Z leva: **Pavlátko, Plaveček, Pegas, Kačka, Čuchně, Jakub, Kotě, Bobánek, Autogen, Rost'a, (Kolumkile?)**. Vzadu **Pacík, Cancítko, Ludva, Zdeněk**

II. liga softballu, Králův dvůr 1973

Stojící zleva: **Mahdí, Lubor, Jánoš, Martin Ježura, Sýsa**, klečící zleva: **Jarošek, Pegas, Brafa, Yško**, sedící: **Michal a Job**